

30.1.2015

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 2148/2013, внесена от Гредо Фьорстер, с германско гражданство, относно правото за прекратяване на договор за електроснабдяване

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията е убеден, че потребителите на електроенергия следва да имат право да прекратят договорите си за електроснабдяване. Той призовава Европейския парламент да приведе в съответствие Директива № 2011/83/ЕС относно правата на потребителите в този смисъл. Понастоящем срокът за уведомяване за потребители е 2 седмици след подписване на договора. Вносителят на петицията счита този срок за прекалено кратък.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 5 септември 2014 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 216, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията, получен на 30 януари 2015 г.

Коментари на Комисията

Съгласно член 2, параграф 1 от Директивата относно правата на потребителите „потребител“ означава всяко физическо лице, което като страна по договори, попадащи в приложното поле на настоящата директива, действа извън рамките на своята търговска или стопанска дейност, занаят или професия.“

Това определение се използва широко навсякъде в законодателството на Европейския

съюз, насочено към по-висока степен на защита на потребителите. Подобно определение е установено например в Директива 2005/29/ЕО относно нелоялни търговски практики¹ или 93/13/ЕИО относно неравноправните клаузи в потребителските договори и др.

Политически избор на законодателя на ЕС беше да се преодолеят проблемите, пред които са изправени потребителите (физически лица, действащи извън рамките на своята търговска дейност), и да се установят правила, целящи високо равнище на защита, което би балансирало слабата позиция на потребителя пред продавача или доставчика. Това беше сметнено за необходимо за установяването и функционирането на вътрешния пазар и беше заложено в Хартата на основните права на ЕС, която в своя член 38 изисква политиките на ЕС да гарантират високо равнище на защита на потребителите.

Въпреки това, съгласно съображение 13 от Директивата относно правата на потребителите *„Прилагането на разпоредбите на настоящата директива в области, които не попадат в нейното приложно поле, следва да остане в компетентността на държавите членки в съответствие с правото на Съюза. Следователно държавите членки могат да запазят или да приемат национално законодателство, което съответства на разпоредбите на настоящата директива или на някои от нейните разпоредби, по отношение на договори, които не са включени в нейното приложно поле. Държавите членки могат да решат да разширят прилагането на разпоредбите на настоящата директива по отношение на юридически лица или по отношение на физически лица, които не са "потребители" по смисъла на настоящата директива, като неправителствени организации, предприятия, започващи дейност, или малки и средни предприятия.“*

Опитът на Комисията потвърждава, че някои държави членки са използвали такава възможност по отношение на други законодателни актове, свързани със защитата на потребителите, например в областта на нелоялните търговски практики.

Затова германските национални органи (правителството и парламентът) са тези, които трябва да вземат предвид тази петиция и да разгледат дали би било уместно да се разшири обхватът на разпоредбите на германския граждански кодекс, с които се транспонира Директивата относно правата на потребителите, до юридически лица или до физически лица, които не са потребители, като отчете специфични елементи от националното право и съдебната практика на германския Федерален конституционен съд.

Заклучение

Германският законодателен орган може, в съответствие с правото на Съюза, да разшири прилагането на правилата на Директивата относно правата на потребителите до юридически лица или до физически лица, които не са потребители по смисъла на Директивата относно правата на потребителите.

¹ ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.